

[Justitsministeren.]

blot kunne antyde en forbindelse mellem de to sager.

Når politiet ikke har meddelt oplysning om alle enkeltheder vedrørende mordvåbnet — jeg forstår, det er først og fremmest det, den ærede spørger har hæftet sig ved — skyldes det rene opklaringsstekniske hensyn. Og den tegning, der er fremstillet på grundlag af vidners oplysning, er for ufuldkommen til, at det kan have nogen værdi at offentliggøre den.

Kjær Rasmussen: Jeg takker justitsministeren for svaret og forstår, at justitsministeren faktisk tager afstand både fra det, der har stået i Aarhus Stiftstidende — i hvert tilfælde anser han det for at være betydningsløst — og fra det, som for ganske nylig har stået i Ekstra Bladet vedrørende denne sag.

Nu er jeg jo det, man i justitsministerens terminologi ville kalde for et almindeligt menneske, altså en ikke-jurist, og det er for os almindelige mennesker meget betryggende, når pressen roder op i den slags ting. Vi ved jo, at vi har et efterretningsvæsen, og vi ved også, at vi ikke ved noget som helst om dette efterretningsvæsen, så derfor er vi meget taknemlige, når pressen vil tage sig af disse ting.

Ekstra Bladet påstod jo at vide, at efterretningsvæsenet havde været inddraget i den pågældende sag, idet bladet skrev, at efterretningstjenesten vidste, at fruén opholdt sig i Hundige på samme tidspunkter som den såkaldte storspion Holm Haase. Når man vidste det i efterretningstjenesten, kan jeg ikke forstå, at man uden videre løslod denne Holm Haase uden at afhøre ham i den pågældende mordsag.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan sige til spørgeren, at jeg, når talen er om opklaring af forbrydelser, er lige så almindeligt et menneske som spørgeren. Jeg er ikke ekspert på disse områder. Den viden, jeg har her, har jeg fået gennem de indberetninger, jeg har fået fra politiet om sagen, og jeg kan altså kun sige, at efter de indberetninger, jeg har fået, er der intet til støtte for, at efterretningstjenesten skulle have noget som helst kendskab til denne sag.

I anledning af det, det ærede medlem bemærkede om pressen, vil jeg kun sige, at det er jo sådan, at politiet i så vidt omfang som muligt orienterer pressen, at man regner at få en betydelig hjælp gennem pressen og også meget ofte i mange tilfælde får en betydelig hjælp gennem pressen. Jeg tror, jeg kan give det ærede medlem ret i, at det har sin store betydning, at pressen bliver orienteret så godt som muligt om den slags sager og altså også om sagen her, og der er da også sket orientering, undtagen for så vidt angår det spørgsmål, som jeg nævnte før, selve mordvåbnet, og når det ikke er sket, er det af rent opklaringsmæssige grunde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kampmann* til undervisningsministeren:

„Med hvilken begrundelse har ministeren aflyst studieorienteringsdagen for gymnasiaster og kursusstuderende, og hvad agter ministeriet at sætte i stedet?“

Kampmann: Det har længe været erkendt, at studievejledning er et helt nødvendigt middel ved studievalg. Herved kan man nedsætte antallet af fejlvalg til gavn både for den enkelte, der skal studere, og for samfundet. Det er på denne baggrund forbavsende, at studieorienteringsdagen for gymnasiaster og HF-studerende pludselig er blevet aflyst uden en egentlig begrundelse, og uden at man har opstillet et alternativ til studieorienteringsdagen.

Det er med henblik på at give ministeren en chance for dels at motivere afskaffelsen af studieorienteringsdagen, dels at oplyse om, hvad man så vil sætte i stedet, at jeg har rejst spørgsmålet i dag.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg er naturligvis ganske enig med hr. Kampmann om det vigtige i at have en grundig studieorientering og studievejledning, og en sådan er også under udbygning. Et led i denne udbygning har været de studieorienteringsdage, som har været afholdt. Den første blev sat i værk som forsøg i foråret 1966. Det skete på initiativ af Danske Studerendes Fællesråd samt arbejdsdirektoratet og gymnasiedirektoratet og med bistand af såvel lærere som stu-